

ASCARIS LUMBRICOIDES

syksy 2025

Match Show

Katsaus syksyn
tapahtumiin

Teemana:

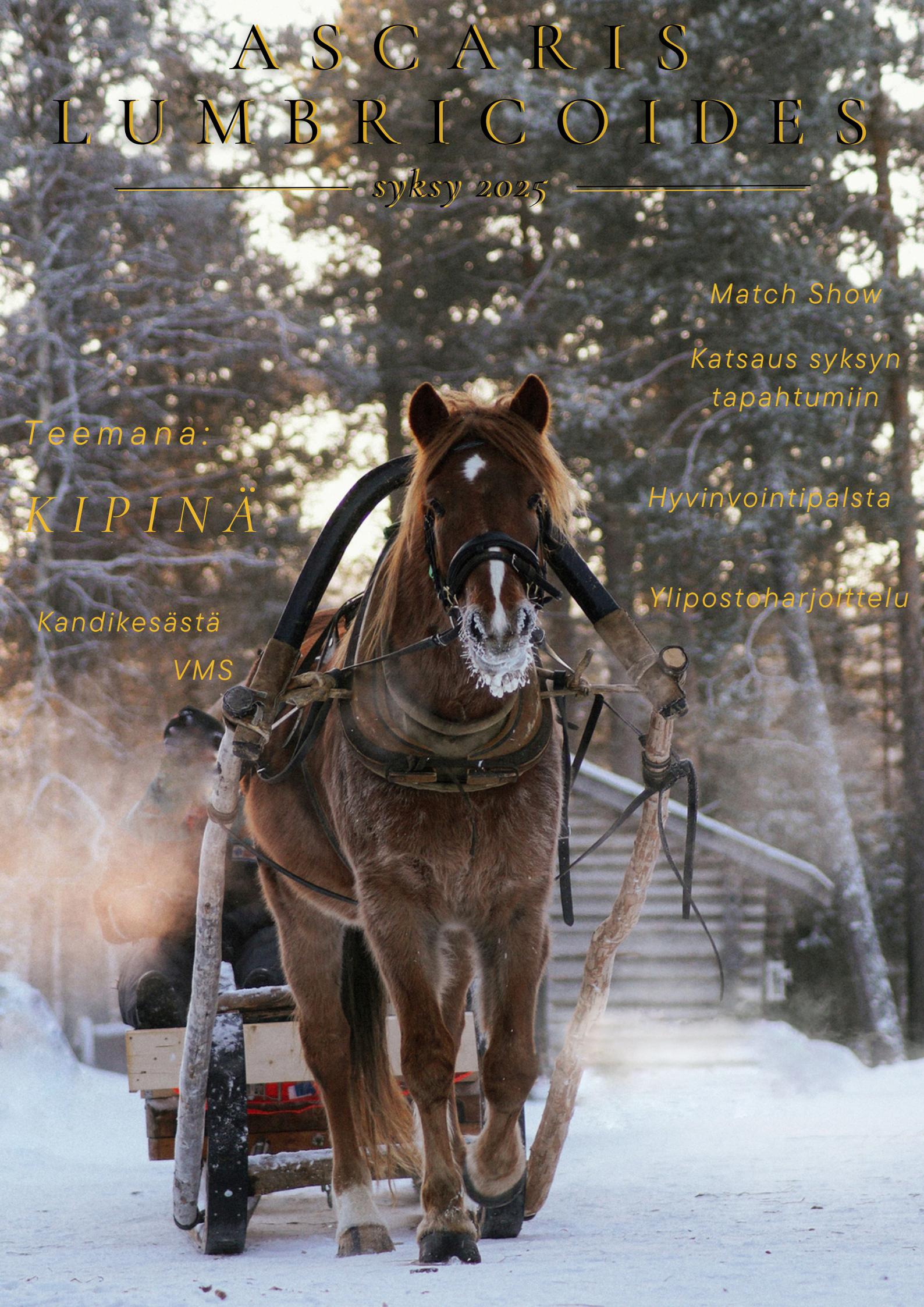
KIPINÄ

Hyvinvointipalsta

Ylipostoharjoittelu

Kandikesästä

VMS

SISÄLTÖ

JUTTU	SIVU
PÄÄTOIMITTAJALTA	3
PUHIKSEN PALSTA	4
FUKSIESITTELY	6
HYVIKSEN PALSTA	12
KATSAUS SYKSYN TAPAHTUMIIN	13
ELÄINLÄÄKÄRIPÄIVÄT	17
MATCH SHOW	19
VETERINARY MEDICINE SYMPOSIUM	21
TARTU	
YLIOPISTOHARJOITTELU	24
KANDIKESÄSTÄ	26

YHTEYSTIEDOT

Puheenjohtaja	puheenjohtaja(a)suolet.fi
Varapuheenjohtaja	varapuheenjohtaja(a)suolet.fi
Sihteeri	sihteeri(a)suolet.fi
Rahastonhoitaja	rahastonhoitaja(a)suolet.fi
Hyvinvointivastaava	hyvinvointi(a)suolet.fi
Yrityssuhdevastaavat	yrityssuhteet(a)suolet.fi
Koulutuspoliittinen vastaava	edu(a)suolet.fi
Lehtitoimikunta	lehti(a)suolet.fi
Tuutorit	tuutorit(a)suolet.fi
Vapaa-ajan toimikunta	vapaa-aika(a)suolet.fi
Vaatetoimikunta	vaatetoimikunta(a)suolet.fi
Juhlatoimikunta	juhlatoimikunta(a)suolet.fi
Koiratoimikunta	koiratoimikunta(a)suolet.fi
Mediatoimikunta	Facebook/Instagram

Ascaris Lumbricoides on Suolet ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava lehti ilmestyy kesäkuussa.
Materiaali: Lehti koottu Canva:ssa kuvat erillään .jpg tai .png muodossa.

PÄÄTOIMITTAJALTA

Niin sitä saatiin taas syyslukukausi taputeltua ja päästiin suuntamaan lomalle. Seuraavaksi pääsettekin lukemaan uusien fuksien ensimmäisen syksyn tunnelmista, syksyn ihanista tapahtumista, kandikesästä sekä muista mukavista jutuista. Teksteistä saa taas kiittää upeita jäseniämme!

Syksy on pitänyt sisällään monenlaista: uusia alkuja, vanhoja perinteitä ja hetkiä, jotka jäävät mieleen vielä pitkään. Tämä lehti on koottu juuri niistä – meidän yhteisön arjesta ja tapahtumista.

Nyt on kuitenkin aika vetää hetki henkeä, ladata akkuja ja nauttia tauosta opinnoista. Toivottavasti nämä sivut kulkevat mukana lomalla sopivana kevennyksenä.

Nauttikaa lomasta ja nähdään taas keväällä!

KUVA: ANDRA PORTRAIT

*Jessika Repo, VM3,
päätoimittaja*

PUHIKSEN PALSTA

Heips kaikki ihanat suolinkaiset!

Tuntuu oudolta kirjoittaa tätä palstaa, kun tiedän tekeväni tätä viimeistä kertaa. Valitsimme muutama viikko sitten tulevalle kaudelle uuden, aivan ihanan hallituksen, ja saan nyt rauhallisin mielin eläköityä näistä tehtävistä.

Olen ollut mukana Suolten hallituksessa kolme vuotta, joista kaksi olen toiminut puheenjohtajana. Nämä vuodet ovat opettaneet minulle valtavasti. Olen saanut ihania uusia tuttavuuksia, ystäviä, unohtumattomia muistoja välillä pitkiksi venyneistä hallituksen kokouksista sekä juhlallisista edustusreissuista. Lämmin kiitos kaikille matkassa mukana olleille <3

Lehden teemana tänä syksynä on kipinä. Minulle se merkitsee muutoksen kipinää. Ensi keväänä en palaa tuttuun tapaan Tarttoon opiskelujen pariin, vaan edessä odottaa työt eläinlääkärin sijaisena. Ajatus ensimmäisestä paikasta eläinlääkärin sijaisena on samaan aikaan todella jännittävä ja innostava. Tiedän jääväni kaipaamaan Tarttoa, mutta tuntuu mahtavalta päästä käyttämään taitoja ja oppeja, joita olen vuosien aikana kerännyt – ei vain yliopistosta, mutta myös ajasta Tartossa ja luottamustehtävistä ainejärjestössämme.

Vietin viime kesän yliopistoharjoittelussa Uppsalassa, ja siellä pääsin kunnolla näkemään, miten kaikkea opittua pääsee hyödyntämään käytännössä. On ihan huippu tunne, kun osaat vastata kysymyksiin Mötskulan kakkosvuoden verenkiertoelimistön fysiologiasta tai Nahkurin tenttaamista luiden osista! Syksy puolestaan kului meidän hauskoissa opiskelijatapahtumissa sekä elintarvikehygienian opintojen parissa. Samalla ehdin ajatella paljon tulevaa kevättä ja sen tuomaa muutosta. Vaikka töiden aloittaminen jännittää, kipinä uuden oppimisesta vie voiton.

On pelottavaa jättää Tartto-elämä hetkeksi tauolle, mutta onneksi ihanat ystävät ovat aina vain puhelinsoiton päässä. Vaikka itse muutammekin pois Tartosta, meidän yhteisömme ei katoa minnekään. Muistakaa siis pitää yhteyttä ystäviinne opiskeluajalta myös työelämässä!

Olen äärettömän kiitollinen siitä, että olen saanut toimia Suolten puheenjohtajana. En tule koskaan unohtamaan näitä vuosia. Onneksi nähdään jo ensi syksynä, kun palaan vielä koulun penkille viimeisen vuoden moduulin parissa.

Hirveästi tsemppiä kaikille viimeisiin lopputentteihin – ja myös muistakaa levätä!

Pitäkää hauskaa Tartossa ja hurjasti tsemppiä uudelle hallitukselle!

*Lots of Love,
Frida*

FUKSIESITTELY

Kuka, mitä, missä?

Hei! Olen Fanny (Ren) Mattila 20.v Vuorentaustasta, Tampereen läheisyydestä. Opiskelujen puolesta taustalla ei ole muuta, kun Lukio koulutus, Ruoveden lukiosta eläinlääketieteelliseltä linjalta, Mutta Työkokemusta on sieltä täältä paljonkin. Lukion jälkeen hain suoraan Tarttoon, mutta ekalla yrityksellä ei napannut, joten välivuodelle matka meni ja sieltä toisella kokeilulla tänne muutamien tunne ja työ myrskyjen läpi. Mukaan tänne Tarttoon lähti mun kaks kisua Ronja ja Ray, jotka kieltämättä auttaa uudessa kodissa oloa, Ja koto suomeen jäi kolme koiraa odottamaan paluuta.

Mikä sai hakemaan juuri Tarttoon eläinlääkikseen?

Eläinlääkärin työ on aina ollu jonkinlainen unelma itellä, kukaan ei aatellu että se menis näinkään pitkälle, mutta oon aina halunnu auttaa eläimiä ja oon ollut eläinten seurassa lopulta aina enemmän, kun ihmisten. Yläkoulussa kuulin Ruovedellä olevan lukio, joka ohjaa tänne "maailmalle" ja ylipäättään eläinlääketieteeseen päätin heti, että sinne pitää päästä, ja sinnehän sitten mentiin ja muutettiin. Ruovedellä kuulin Tartosta ja mahdollisuudesta hakee tänne kouluun, käytiin jopa ihan paikan päällä ja se reissu jätti sellasen jäljen etten voinu muuta, kun hakee tänne ja vain tänne. En ikinä halunnu helsinkiin, se oli viimeinen mahdollisuus sinne en hakisi kuin pakolla, mutta tänne oli pakko päästä englanniksi kompuroimaan.

Fiilikset ekasta syksystä ja mitä odotat eniten opiskelujen edetessä?

Tää koulun alku on mennyt tosi nopeesti ja ollu rankkaa, anatomia iski kovaa heti alussa ja koko ajan on vähän sellanen olo ettei tee riittävästi tai oo riittävän fiksua. Tästä kaikesta huolimatta onhan ne anatomian tunnit ihan mukavia ja ainoana labrana (ainakin tähän mennessä) on biokemiakin toheloinneista huolimatta aina hauskaa puuhailua. Täällä koulussa on myös hyvä fiilis ja ainakin tähän asti kaikki on ollu mukavia ja tosi avuliaita. Tulevasta odotan eniten ehkä tällä hetkellä vielä tän syksyn loppua ja siitä selviämistä, mutta kokonaisuudeltaan sitä, kun pääsee harkkoihin ja labroihiin tekemään pelkän teorian sijaan.

FUKSIESITTELY

Who, what, where?

My name is Melis, and I'm from Istanbul, Turkey. I'm 19 years old, and I just finished high school this summer. I recently started my studies in Estonia!

I've been doing show jumping for as long as I can remember. I also love going to concerts and listening to good music.

What made you apply specifically to Tartu for veterinary studies?

I've always wanted to be a veterinarian, but I wasn't sure exactly where I wanted to work (still figuring that out!). So, I decided to study somewhere where my diploma would be valid across Europe. After doing some research, I found the Estonian University of Life Sciences. The university offers great education and is accredited by EAEVE.

What are your feelings about the first autumn, and what are you looking forward to the most as your studies progress?

The studies are quite challenging, but thanks to my amazing and helpful classmates, I've managed everything so far. It's only been about a 1,5 month since I started, but I've already had the chance to take part in a surgery at the equine clinic — thanks to HYRACO. It was such an amazing experience!

My short-term goal is to pass my finals, and in the coming years, I'm really looking forward to getting more hands-on experience and doing clinical work.

FUKSIESITTELY

Kuka, mitä, missä?

Olen Fanni Kokko, 19 vuotta, Oulusta. Eläinten lisäksi rakastan luonnossa liikkumista, matkustamista ja erilaisten käsitöiden tekemistä.

Mikä sai hakemaan juuri Tartoon eläinlääkikseen?

Eläimet ovat aina olleet lähellä sydäntäni, ja haave eläinlääkäriä ammatista heräsi jo ihan pikku nappina, kun sain maailman parhaimman opettajan osaksi elämäni. Jo vuosikymmenen olen saanut olla tämän rakkaimman ystäväni, shetlanninponi Aneten, opeissa. Hän on opettanut minulle paljon hevosista, mutta myös muista maapallon eliöistä ja elämästä. Siitä, että olen juuri tällä alalla, saa puhtaasti kiittää siis Anetta! Olen täällä, jotta ymmärtäisin häntä ja hänen ystäviänsä paremmin. Miksi sitten juuri Tartto? Olen jo pitkään ennen tänne hakemista tiennyt haluavani työskennellä ulkomailla, nimenomaa maissa, joissa pääkielenä on englantia, joten tänne hakeminen oli jotenkin todella luonnollista – Suomea en pitänyt siis edes vaihtoehtona. Englanninkieliset opinnot luonnollisesti helpottavat töitäni tulevaisuudessa, joten opintojen kieli oli ehdottomasti yksi isoimmista kriteereistä koululle. Lisäksi näin luontoihmisenä, minulle tärkeää oli, että koulu ei olisi liian kaukana luonnosta.

Mitkä fiilikset ekasta syksystä ja mitä odotat eniten opintojen edetessä?

Aloitukset on ainakin minulle ollut todella rankka, kun uutta asiaa on tullut niin paljon lyhyessä ajassa ja itselleni sopivaa opiskelutapaa on saanut etsiä ihan toden teolla. Uskon kuitenkin, että opinnot tietyllä tapaa helpottuvat, kun saa oikeanlaisen rytmin opiskeluun ja tietämystä alkaa kertymään, niin kaikkea ei enää tarvitse opetella ihan alusta alkaen. Suurin osa kursseista on ollut hyvin kiinnostavia. Omana suosikkini on anatomia, vaikka sen vuoksi on pariin otteeseen kyyneliä vuodatettukin. Sen arvo käytännön tekemisessä on luonnollisesti hyvin korkealla, joten ehkä siksi se myös kiinnostaa kaikista eniten. Malttamattomana odotan tietenkin käytännön tekemistä!

FUKSIESITTELY

Who, what, where?

Hi everyone! My name is Elina and I'm from Helsinki Finland. I am 21 and a sagittarius. During my free time I like to paint and go on walks with my two labrador retrievers.

What made you apply specifically to Tartu for veterinary studies?

My coworker was studying in 4th year here and she highly recommended studying veterinary medicine at Tartu. I am so glad she did. I had been applying to study veterinary medicine and human medicine in Finland in previous years but the opportunity to experience studying abroad while still being close to home and the finnish student experience sounded perfect for me. Being able to meet so many new people from different countries while still getting sitsit, aprot and most importantly HAALARIT has truly been best of all worlds.

What are your feelings about the first autumn, and what are you looking forward to the most as your studies progress?

Not gonna lie it has been hard at times. This is an intense but very rewarding field of study. The bone museum and hands on experience at the horse clinic have been some of my favourite parts of studying here so far. I am looking forward to surviving my first exam season and all the fun activities for the spring. The highlight of my autumn for student events have definitely been the orientation week and the halloween sitsit.

FUKSIESITTELY

Kuka mitä missä?

Hei, mun nimi on Lyydia Isoaho. Oon 21v ja kotoisin Oulusta. Rakastan kaikkea tyyliin ja muotiin liittyvää, kuten kirppistelyä ja hammaskoruja. Meillä on kotona 13v bichoni, jota en valitettavasti voinut kuljettaa mukaan Tarttoon, joten haaveilen kovasti oman lemmikin hankinnasta! (Onneksi siihen asti saa helpotusta kavereiden lemmikeistä 😊)

Miten päädyit hakemaan juuri Tarttoon eläinlääkikseen?

Olen pienestä asti haaveillut eläinlääkärin ammatista, joten mikään toinen uravaihtoehto ei ole tuntunut ikinä yhtä oikealta. Tiesin jo Suomeen hakiessani mahdollisuudesta opiskella ulkomailla, sillä lähipiirissäni oli monia ulkomailla kouluttautuneita. Kun opiskelupaikkaa Suomesta ei parin hakukerran jälkeen tullut, päätin hakea Tarttoon, koska olin kuullut paljon kehuja koulun laadukkaasta opetuksesta sekä Tarton sopivuudesta opiskelijakaupunkina!

Mitkä fiilikset ekasta syksystä ja mitä odotat eniten opintojen edetessä?

Vaikka työn määrä on ollut suuri alusta alkaen, oon tosi iloinen, että päätin lähteä tänne omista epäilyistä huolimatta. Tarttoon on ollut sen pienen koon takia todella helppo sopeutua ja lisäksi uudet ihanat ihmiset ovat tehneet arjesta Tartossa entistä parempaa. Tällä hetkellä odotan eniten, että ekat isot kokeet on läpäisty ja tietty, sitä että päästään vielä enemmän itse tekemään! 😊

FUKSIESITTELY

Kuka, mitä, missä?

Tere! Olen Vertti Turunen, Tarttoon tulin opiskelemaan maaseudulta Joensuun suunnalta ja ikää on 22. Tämä on ollut unelmien täyttymys päästä opiskelemaan alaa josta on unelmoinut pitkään. Tartto on ottanut minut hyvin vastaan, kaupunki ei ole liian iso ja täällä on mukavaa asua.

Mitkä fiilikset ekasta syksystä ja mitä odotat eniten opiskeluiden edetessä?

Parin ensimmäisen kuukauden pohjalta opiskelusta on sanottava että uutta opittavaa tottakai on, mutta yksin ei tarvitse tiedon kanssa olla. Luokkalaisten kanssa on hyvä tehdä asioita yhdessä ja opettajilta saa varmasti apua. Meillä on porukka hitsautunut kyllä hyvin kasaan ja tulee pohdittua monia muitakin asioita joita elämä tuo. Odotan ehdottomasti kaikkia harjoitteluita ja kaikkea uutta. Mielenkiinnolla odotan että harjoitteluissa pääsee soveltamaan tietoa, sekä näkemään miksi missäkin tilanteessa tehdään tiettyjä asioita. Loppuun voin ehkä todeta että eläinlääkäri on ammatin lisäksi myös elämäntyö, kun sen omaan elämään saa.

Mikä sai hakemaan juuri Tarttoon eläinlääkikseen?

Eläimiä on aina ollut kotona monessa muodossa ja niistä aina oppii lisää. Alku elämäni olin eläinlääkärin matkassa kesälomilla ja päivystyksissä lähes Tarttoon lähtemiseen asti. Työn vaihtelevuudelta ja haasteellisuudelta tämä on paras ala mitä tiedän eläimistä tykkäävälle ja työtä pelkäämättömälle. Meidän kylällä aloitti jokin aika sitten täältä valmistunut eläinlääkäri ja hän on myös yksi heistä jotka sai minut hakemaan Tarttoon.

Opeteltavaa asiaa koulussa ja töissä on, mutta se tässä on jutun suola. Tässä on ammatti jossa aina oppii uutta, vaikka koko elämän olisi töissä. Ikinä ei aamulla tiedä mitä päivä tuo tullessaan ja mistä itsensä löytää. Parasta tulee olemaan kun töissä saa auttaa eläimiä sekä ihmisiä niin hyvin kuin voi. Olen varma että eläinten kanssa työskennellessä tulee näkemään unohtumia asioita, joita ei varmasti muissa ammateissa tule vastaan.

Hyviksen palsta

Hei ja tervetuloa näillä näkymin minun, eli Vilman, viimeiselle hyvinvointipalstalle!

Olen ollut nyt pari vuotta hyvinvointivastaava, ja aikani on tullut siirtää viestikapula eteenpäin. Kun tätä viimeistä palstaa kirjoitan, tuntuu tärkeältä nostaa esiin yksi asia se, miten hyvä on välillä hengähtää ja ajatella ihan kaikkea muuta kuin eläinlääkiselämää.

Kyllä te tiedätte kun me kaikki lampsimme aamuisin EMÜlle, moikkaamme toisiamme Cecumilla, istumme luennoilla tai juoksemme kiireellä bussille, joka kuljettaa koko porukan kohti navettaa. Arki on tuttua ja yhteistä, ja ehkä juuri siksi on niin helppoa unohtaa, että meillä on elämää myös koulun ulkopuolella.

Tänä syksynä tajusin itse pitkästä ajasta, että hei, minullahan on aikaa. Aikaa uusille harrastuksille, vanhoille kiinnostuksille ja täysin spontaanille tekemiselle. Meitä yhdistää intohimo alaa kohtaan ja ne lukemattomat yhteiset kokemukset onnistumisesta ja varsinkin ne legendaariset epäonnistumiset, jotka lopulta lähentävät enemmän kuin mikään muu. Mutta silti meissä jokaisessa on paljon muutakin kuin eläinlääketiede.

Ei pidä antaa oman itsen kadota koulukirjojen (tai siis tietokoneen) alle. Eikä tarvitse potea huonoa omaatuntoa siitä, ettei jaksa juosta jokaisille approille, sitseille tai muualle missä "pitäisi" olla. Meillä on monta vuotta aikaa löytää itsemme ja se, mitä juuri minä haluan tehdä.

Siksi haluan sanoa tämän mahdollisimman selkeästi, jokainen meistä on paljon enemmän kuin eläinlääketieteen opiskelija. Jos joku siellä miettii, että *miten niin muka*, niin silloin kannattaa kokeilla jotain uutta. Tai palata johonkin vanhaan juttuun, josta joskus tuli hyvä fiilis. Soittaa kaverille tai perheenjäsenelle. Koota Tartto-porukka kasaan ja tehdä yhdessä jotain, millä ei ole mitään tekemistä koulun kanssa.

Ja kuten tässä kuvassa näkyy, välillä on ihan okei käpertyä huiskuhännän viereen, laittaa musiikki soimaan ja antaa ajatusten valua jonnekin kauas navetan, Cecumin ja tenttikalenterin ulkopuolelle.

Joskus se kaikkein tärkein hyvinvointiteko on vain se, että muistaa olla hetki ihan vain oma itsensä

*Hyvinvointivastaava,
Vilma*

KATSAUS SYKSYN TAPAHTUMIIN

FUKSIAISET 13.9

Mitkä? Fuksiaiset

Miksi? Koska fuksivuosi ansaitsee arvoisensa alun – uusia ihmisiä, yhteistä tekemistä ja ripauksen seikkailua pitkin Tarttoa.

Missä? Päiväseikkailu tapahtui pitkin Tarton katuja, illalla Korporatsioon Ulagan tiloissa Kuperjanovin tiellä, yhdessä TaSLO:n kanssa

Keille? Päivätapahtuma oli suunnattu päivän päätähdille eli fukseille ja iltatapahtuma oli kaikille avoin!

Jatkot? Ilta jatkui Korporatsioon Ulagan tiloissa Kuperjanovilla, yhdessä TaSLO:n kanssa

Fuksiaiset käynnistyivät päivätapahtumalla, joka kuljetti osallistujia pitkin Tarttoa erilaisten tehtävien ja haasteiden parissa. Päivän aikana fuksit pääsivät tutustumaan kaupunkiin, toisiinsa ja opiskelijaelämään hausalla ja matalan kynnyksen tavalla. Pienen suihkun ja freesauksen jälkeen juhlat jatkuivat Korporatsioon Ulagan tiloissa Kuperjanovin tiellä yhdessä TaSLO:n kanssa. Ilta koostui erinäisistä peleistä, juomista ja snäkeistä, ja ennen kaikkea uusien ihmisten kohtaamisesta. Rentoon ohjelmaan oli helppo hypätä mukaan, ja keskustelu kävi vilkkaana uusien kavereiden kanssa. Fuksiaiset tarjosivat onnistuneen yhdistelmän tekemistä, yhdessäoloa ja tutustumista – juuri sellaisen alun opiskelijaelämälle, joka jää mieleen ja luo pohjan tuleville vuosille.

KATSAUS SYKSYN TAPAHTUMIIN

SYYSAPPROT 4.10.2025

Koko alkusyksyn odotin eniten appropäivää, koska Tarton syysapprot kuuluvat yhteen minun lempitapahtumiini. Pääsee koluamaan Tarton parhaimmat menomestaut ystävien kanssa ja viettämään oikein hauskaa sekä railakasta iltaa tietämättä monelta sitä kotiin menee.

Tarton syysapproilla kävijöitä oli huimat 220 ja oli erittäin mukavaa nähdä paljon opiskelijoita eri aloilta ja myös niitä jotka olivat Suomesta tätä tapahtumaa varten Tarttoon tulleet! Approt alkoivat klo 18:00 kaikille tunnetusta Pirogov parkista, josta ensimmäisen leiman passiin sai ja jatkot järjestettiin tänä vuonna Sulpsissa ja meno jatkoilla olikin mitä mahtavinta. Kadut täyttyivät takuuvarmasti juhlijoiden naurusta ja kellään ei ollut tylsää. Kevätapproja jään odottamaan <3.

KATSAUS SYKSYN TAPAHTUMIIN

HALLOWEEN SITSIT 1.11.2025

Minun lempi juhla on halloween, koska rakastan kauhua, pukeutumista sekä läträtä tekoverellä. Halloweenhitsit olivat siis oikein oiva tapahtuma tähän loppu syksyyn, kun tiesi kaikkien pukeutuvat hienoihin asuihin. Sitseihin osallistui 77 opiskelijaa ja ne järjestettiin Korp. Revelialla. Hitsit pitivät sisällään laulamista, juomien siemilua, ruokailua, sekä myöskin asukilpailun (tietty taukojakin aina välistä pidettiin).

Sitsit perinteisesti alkoivat laulamisella jonka jälkeen juteltiin kavereiden kanssa odottaen ruoan saapumista. Toki kaikki hyvä tulee päätökseen ja hitsit päättyivät yhdentoista aikoihin illasta, mutta hurjimmilla hurjapäillä meno jatkui Seikkiin. Itsekin olin sitten bailaamassa aina pilkkuun asti, jonka jälkeen vaelsin onnellisena Hesburgeriin ja sieltä kotiin. Kaiken kaikkiaan ilta oli erittäin hyvä ja erityinen kiitos meidän juhliksen Noralle ja Torenille, olette tässä vuosien aikana järjestäneet monet huippu bileet <3.

KATSAUS SYKSYN TAPAHTUMIIN

PIKKUJOULUT 20.11

Mitkä? Pikkujoulut ja hallituskähminät

Miksi? Koska loppuvuosi tarvitsee joulutunnelmaa – ja koska hallitus- ja toimikunta pesteistä pitää välittää informaatiota, unohtamatta ihanaa seuraa ja rentoa ilmapiirissä.

Missä? Ülikooli kohvikissa 20.11

Keille? Suolinkaisille järjestetty tapahtuma

Jatkot? Ei jatkoja – joskus on ihan ok mennä ajoissa kotiin ;)

20.11. vietettiin Suolinkaisen pikkujouluja Ülikooli kohvikissa, kun jäsenistö kokoontui yhteen yhdistämään joulumielen ja hallituskähminät saman katon alle. Tunnelma oli lämmin ja kiireetön, ja pikkujouluhenki toi mukavaa pehmeyttä ohjelmaan.

Tarjoilut tulivat Ülikooli kohvikin puolelta, ja ne olivat äärimmäisen maittavia – täydellinen lisä iltaan ja iso osa tapahtuman viihtyisää fiilistä. Hyvä ruoka kokosi ihmiset saman pöydän ääreen ja antoi energiaa yhdessäoloon. Illan aikana maalailtiin, pelattiin pelejä ja juteltiin mukavia. Samalla haaveiltiin tulevasta joululomasta ja hetken aikaa unohdettiin loppuvuoden kiireet. Hallitusasiatkin saatiin hoidettua rennossa hengessä, ilman turhaa jäykistelyä.

Pikkujoulut ja hallituskähminät osoittivat, että parhaat tapahtumat syntyvät yksinkertaisista asioista: hyvästä seurasta, hyvästä ruoasta ja yhteisestä ajasta. <3

ELÄINLÄÄKÄRIPÄIVÄT

NÄYTTILLEASETTAJANA ELÄINLÄÄKÄRIPÄIVILLÄ

Omat ensimmäiset eläinlääkäripäiväni menivät töiden merkeissä, kun sain mahdollisuuden työskennellä Elancon ständillä lääke-esittelijän roolissa. Työnkuvaani kuului yrityksen reseptivapaiden ulkoloisvalmisteiden esittely sekä kaikkien kävijöiden kysymyksiin vastaaminen tuotteisiin liittyen. Tuotteet olivat minulle jo entuudestaan tuttuja farmaseuttina työskentelyn ajalta, mutta sain ennen työvuoroja myös perehdytyksen, joka varmisti sen, että olin täysin ajan tasalla valmisteista.

Työ messuilla oli palkitsevaa, ja oli todella mukavaa saada keskustella niin monen ihmisen kanssa kolmen päivän aikana. Messujen tunnelma oli lämmin ja innostunut: kävijät olivat iloisia, rentoja ja aidosti kiinnostuneita esiteltävistä tuotteista. Kokemus oli erittäin positiivinen, pääsin verkostoitumaan ja tutustumaan uusiin ihmisiin ja yrityksiin, ja samalla kokeilemaan, millaista lääketeollisuudessa työskentely voisi olla. Kiitokset siis Elancolle että sain olla mukana!

TYÖTEHTÄVIINI KUULUI MYÖS TÄMÄN KAVERIN HENKIVARTIJANA TOIMIMINEN, SILLÄ MONI MESSUKÄVIJÄ OLISI HALUNNUT VIEDÄ HÄNET KOTIIN!

ELÄINLÄÄKÄRIPÄIVÄT

Eläinlääkäripäiviä vietettiin Helsingin messukeskuksessa 12.–14.11., ja tuttuun tapaan myös suolinkaiset olivat paikalla tapahtumassa. Tänä vuonna hallituksesta lähti edustamaan Suolia yhteensä 5 henkilöä, Saana Into, Jenna Salminen, Frida Granroth, Oona Koivula ja Oona Toura. Suolten oma ständi sijaitsi hallin nurkassa yhdessä Eky ry:n ja Fistula ry:n kanssa. Epäsuotuisa sijainti ei kuitenkaan latistanut tunnelmaa, ja pisteellämme kävi päivittäin paljon ihmisiä. Meillä oli varsin mukavia keskusteluja niin kanssaopiskelijoiden, Tartosta valmistuneiden alumniin kuin muidenkin paikalle eksyneiden kanssa.

Suolten ständillä oli päivittäin arvonta, jossa palkintona oli pehmolelu sekä Retken tuotepaketti, kiitos arpajaispalkintojen sponsoroinnista Retkelle! Arvontaan pääsi osallistumaan joko vastaamalla Suolet ry aiheiseen kyselyyn tai vaihtoehtoisesti heittäytymällä diagnostiikan maailmaan ja kurkistamalla mikroskooppiin. Patologiset näytteet olivat lainattu Tönulta (<3) ja niissä oli mitä ihmeellisempiä löydöksiä.

Pääsimme myös lounastamaan yhdessä yhteistyökumppanimme ja vuosisponsorimme Evidensian kanssa, kiitos tästä mahdollisuudesta! Eläinlääkäripäivät olivat oiva tilaisuus verkostoitua ja luoda uusia kontakteja järjestöllemme. Joitakin uusia yhteistyökuvioita on jo laitettu vireille, eikä vanhoistakaan kumppaneista olla hevillä luopumassa.

Torstaina eläinlääkäripäiville jatkumoa toi Vireä Groupin kandi-illallinen, jossa saimme nauttia hyvästä ruoasta, sekä monien asiantuntijoiden ja eläinlääkärien kultaakin kalliimmista neuvoista ja tarinoista.

Kaiken kaikkiaan Eläinlääkäripäivät 2025 oli mukava kokemus. Pääsimme oppimaan uutta, näkemään yhteistyökumppaneita sekä tulevaisuuden kollegoja, tietysti hauskanpitoa unohtamatta!

MATCH SHOW

Mikä sen parempi tapa viettää syksyinen päivä kuin meidän syksyn Match Showssa! Aamulla talkoolaiset lähtivät laittelemaan kehiä ja palkintoja asemiin. Palkinnot oltiin valmisteltu ja jaettu pusseihin jo aikaisemmin perinteisessä "askarteluillassa", nimestä huolimatta varsinaista askartelua se ei kylläkään sisällä vaan palkinnot on saatu upeilta sponsoreiltamme ja ne jaetaan sijoittuneiden kesken. Ilmoittautumisen alkaessa väkeä alkoi saapua paikalle ja kelikin oli meidän puolella. Uutena tänä vuonna järjestettiin Suolten oma kehä, jossa suolinkaisilla on mahdollisuus myös sijoittua ja voittaa palkintoja!

Suurkiitokset sponsoroillemme!

Kriste Kämpamaailm <https://www.kristekapamaailm.ee/>

Nutrolin <https://www.nutrolin.com/>

Royal Canin <https://www.royalcanin.com/fi>

Prevett <https://www.prevett.fi/>

Brux www.bru.x.ee

Alvar Pet <https://www.alvarpet.com/>

Kaikenkarvaiset <https://www.kaikenkarvaiset.com/>

Kaikenkarvaiset

Kriste Kämpamaailm

BRUX
RAW DOG FOOD

VETERINARY MEDICINE SYMPOSIUM TARTU

VMS Tartu – toista kertaa ja entistä isompana

Lokakuun lopussa järjestetty VMS Tartu järjestettiin tänä vuonna jo toista kertaa, ja tapahtuma osoitti jälleen olevansa todellinen menestys. Kaksipäiväinen tapahtuma keräsi paikalle reilut 150 opiskelijaa eri vuosikursseilta sekä osallistujia myös Virosta ja Latviasta. Mukana oli yhteensä 13 yritystä, mikä toi tapahtumaan monipuolista sisältöä ja hyviä mahdollisuuksia verkostoitumiseen.

Perjantai oli omistettu erityisesti kandeille. Messupäivän lisäksi ohjelmassa oli yritysten pitämiä yritysesittelyitä, joissa pääsi tutustumaan eri toimijoihin ja uramahdollisuuksiin rennossa ilmapiirissä. Päivän päätteeksi kunnan eläinlääkäri Satu Lamberg piti mielenkiintoisen luennon, joka tarjosi konkreettista näkökulmaa eläinlääkäriin arkeen kunnallisella puolella. Ilta jatkui perinteisen kandi-illallisen merkeissä Humal-ravintolassa – hyvä ruoka ja seura kruunasivat ensimmäisen päivän.

Lauantaina ohjelma jatkui luentoja ja yritysten parissa, ja tapahtumassa riitti vilinää koko päivän ajan. Koko viikonlopun aikana VMS Tartussa vieraili yhteensä reilut 150 osallistujaa, ja tunnelma pysyi alusta loppuun innostuneena ja yhteisöllisenä.

Kaiken kaikkiaan VMS Tartu oli onnistunut kokonaisuus, joka yhdisti opiskelijat, yritykset ja alumni.

Iso kiitos kaikille osallistujille, yrityksille, luennoitsijoille ja järjestäjille!

KIIITOS!

**VIREÄ
GROUP**

FaunaPharma

EVIDENSIA

SUOMEN ELÄINLÄÄKÄRILIITTO
FINLANDS VETERINÄRFÖRBUND

B | BRAUN
SHARING EXPERTISE

Brit

GRAIN FREE
VETERINARY DIET

YLIOPISTOHARJOITTELU

Sommaren i Uppsala

Suoritimme yliopistoharjoittelun kesällä 2025 Uppsalassa SLU:ssa (Sveriges Lantbruksuniversitet), jossa oli mahdollisuus suorittaa 10 viikon kierto sairaalalla. Olimme 3 viikkoa pieneläinsairaalalla, 2 viikkoa diagnostisen kuvantamisen osastolla, 3 viikkoa hevossairaalalla sekä 2 viikkoa ambulantisella klinikalla. Harjoittelussa pärjää hyvin englannin kielellä, mutta ruotsin kielitaidosta on myös hyötyä, sillä pystyy seuraamaan kaikki asiakkaiden kanssa käydyt keskustelut ja hoitosuunnitelmat.

Meidän yliopistolta Ruotsiin vaihtoon lähti 6 opiskelijaa. Oli tosi mukavaa, että meitä oli useampi siellä, sillä pystyimme auttamaan toisiamme käytännön asioissa – esimerkiksi jos ei löytänyt tiettyä osastoa. Yliopisto on nimittäin aika labyrinthi verrattuna Zoomeedikumiin. Ensimmäisenä päivänä useampi meistä ei löytänyt ulos, joka kertonee ongelman laajuudesta :D

Meidät otettiin SLU:ssa vastaan todella lämpimästi, pääsimme esittelykierrokselle klinikalle ja meille oli järjestetty tapaaminen paikallisten opiskelijoiden kanssa, joka teki vastaanotosta erityisen. Nyt kuitenkin itse harjoitteluun...

Hevossairaala oli aivan upea, siihen kuului iso hevostalli osastoineen, leikkaussalit, toimenpidehuoneita, eristysosasto, poliklinikka, ontumatutkimuskäytävät sisällä sekä maneesi. Potilaita riitti paljon ja laajalti, klinikalla hoidettiin ravihevosia, ratsuja sekä harrastushevosia, tietysti unohtamatta kaikkia ihania varsoja. Sairaalan puolella aamut alkoivat "roundseilla", joissa keskusteltiin jokaisen potilaan suunnitelma yhteisesti ja sen jälkeen pääsi seuraamaan tiettyä lääkäriä päiväksi. Eläinlääkärit tykkäsivät käydä potilaita tarkasti läpi opiskelijan kanssa, kysellä kysymyksiä ja opettaa erilaisia toimenpiteitä, mm. rektalisointeja, abdominosenteesejä ja lääkkeiden antoja. Lisäksi pääsimme seuraamaan paljon varsojen hoitoa ja diagnostiikkaa.

Diagnostisella osastolla saimme viettää 2 viikkoa seuraten todella taitavia eläinlääkäreitä ultrassa, röntgenissä, MRI:ssa, CT:ssa ja scintigrafiassa. Täälläkin aamut alkoivat roundseilla, joissa tulkittiin porukalla vaikeita kuvia, sekä edellisyön päivystyksen kuvia. Taitavia lääkäreitä seuratta oppi, että aina voi kysyä apua kollegoilta ja yhdessä pohtiminen yleensä auttaa. Roundsit olivat todella hyödyllisiä, vaikka klo 8 alkavat aamut pimeässä huoneessa joskus saattoivatkin väsyttää ;) Täälläkin lääkärit selittivät hyvin mielellään tarkkoja yksityiskohtia ja olivat innoissaan aiheistaan. Pääsimme myös itse ultraamaan ja harjoittelemaan mm. kystosenteesejä. Radiologiaa ei voi koskaan kerrata liikaa, joten nämä oli mukavan rauhalliset viikot!

YLIOPISTOHARJOITTELU

Pieneläinsairaalassa meillä oli vapaat kädet ja saimmekin itse valita haluammeko olla poliklinikalla, päivystyksessä, leikkaus- tai teho-osastolla mukana. Pieneläinpuolella olisimme halunneet tehdä enemmän itse asioita, mutta siellä oli tosi mukavat eläinlääkärit. Poliklinikalla pääsimme seuraamaan oman alueensa diplomaatteja eli syvällisiä erityisosajia, mm. kardiologiassa, oftalmologiassa, dermatologiassa, neurologiassa ja sisätaudeissa. He osasivat opettaa ja kuvata hyvin asioita ja kysyä hyviä kysymyksiä ja siellä viihdyimmekin erittäin hyvin. Toisin kuin useimmissa aiemmissa työpaikoissamme, päivystyksessä kiireen tuntua esiintyi harvoin. Tämä oli meille suomalaisille hyvä oppi siitä, että potilaita voi ottaa rauhassa sisään ja pohtia hoitosuunnitelmaa, vaikka se ei ehkä meille tunnu niin luontevalta.

Ambulatorinen klinikka oli kuitenkin meidän lemppari näistä kaikista! Päivät alkoivat klo 9.40, ja autot lähtivät kohti tiloja rauhalliseen tahtiin. Siellä hoidettiin pääasiassa hevosia ja nautoja, mutta lisäksi myös vuohia, aaseja, lampaita ja sikoja. Ambulatorisella saimme tehdä itse kaikki toimenpiteet ja eläinlääkärit olivat opettamassa ja tukemassa meitä opiskelijoita. Pääsimme muun muassa kastroimaan vasikoita, lääkitsemään lehmii, tikkaamaan haavoja, hoitamaan silmiä ja leikkaamaan.

Kesä oli todella opettavainen siitä, että aina voi tukeutua työkavereihin ja kysyä apua, eikä työtahdin tarvitse aina olla täysillä. Ruotsalaiset priorisoivat vahvasti "fika" ja "diskutera", ja nämä termit jäivät tärkeiksi muistoiksi kandikesään.

Klinikka ja sen fasilitteetit olivat kokonaisuudessaan uusia, tilavia, moderneja ja sieltä löytyi kaikkia laitteita, mitä ajatella saattaa. Ruotsalaiset ihmiset ovat kaiken kaikkiaan super mukavia ja puhuvat hyvää englantia. Ja Uppsala kaupunkina sekä sitä ympäröivä luonto yllättivät todellakin kauneudellaan ja koiraystävällisyydellään. Pääsimme myös tutustumaan Uppsalan osakuntaelämään, sillä heillä on eri "nationer" ympäri kaupunkia, ja näissä oli tosi kivaa viettää aikaa ystävien kanssa.

Voimme suositella lämpimästi Uppsalaa harjoittelukaupunkina uusille opiskelijoille tulevana kesinä!

KANDIKESÄSTÄ

Viiden vuoden ahertamisen jälkeen edessä siintää viimeinkin kauan odotettu kandikesä. Moni tarttolainenhan ottaa aikamoisen varaslähdön kesään ja aloittaa työt jo varhain alkuvuodesta, mutta minä suoritin viimeisiä harkkojani vielä keväällä, joten kandikesäni oli täysin nimensä mukainen: kesä.

Eräänä aurinkoisena toukokuuisena päivänä ajoin parin tunnin päähän Helsinkiin ja sydän vimmatusti hakaten toimitin tarvittavat paperit henkilökohtaisesti Ruokavirastolle—Posti on tässä vuosien varrella hävittänyt jos jonkinmoista lappua teille tuntemattomille, joten näin tärkeän asian kohdalla luotto siihen oli täysi nolla—ja sen jälkeen alkoikin se jännittävin osuus. Joka päivä päivittelin sähköpostia kerta toisensa jälkeen, näyttäen varmasti täysin samalta kuin sinä päivänä, jolloin sai tietää tuliko opiskelupaikka vai ei. Olo oli aika epätodellinen, kun väliaikaiset luvat ja eläinlääkärinumero viimein tipahtivat sähköpostilaatikkoon. Nytkö minulla oikeasti on lupa harjoittaa ammattia? Olla vastuussa potilaita koskevista päätöksistä? Oonkohan sittenkään valmis?

Kesäkuun alkupuolella perjantaisena aamuna auton nokka kääntyi kohti Itä-Suomea ja Kiteen kaupunkia. Paikka ja tulevat kollegat—jopa muutama asiakaskin—olivat kunnaneläinlääkäriharjoittelusta jo osittain tuttuja, majapaikka ei niinkään. Vastaanotto oli kuitenkin tyypilliseen itäsuomalaiseen tapaan erittäin lämmin; kesäkotini sijaitsi eräässä vanhassa kyläkoulussa, jonka alakerrassa oli toiminnassa yksityinen päiväkotikoti, ja juuri sinä päivänä, kun saavuin Kiteelle, oli päiväkodin porukalla jonkunlaiset päätösjuhlat käynnissä. Siinä pääsinkin melkein seitsemän tunnin ajomatkan päätteeksi heti tutustumaan melkein koko kylään yhdeltä istumalta. Olo oli aika häkeltynyt, melko väsynyt, mutta onneksi tervehdysten jälkeen ensimmäiset sanat olivat, ”täällä on lettuja ja mehua, tule vain hakemaan”. Pienen energiatankkauksen ja tutustumiskierroksen jälkeen seurasi vielä auton purku, jonka jälkeen pääsin koirieni kera vihdoin tekemään välikuolemaa sisätiloihin. Loppuviikonloppu kuluikin pääasiassa uusiin lenkkimaastoihin tutustuen ja kohta alkavaan työrupeamaan valmistautuen.

koska miks se olis vaan pieni vika kun se voi olla iso vika, ja mikäs sen parempi ajankohta ilmastoinnin kosahtamiseen kun keskellä kesää pahimpien helteiden aikaan 🙄

ILMASTOINNIN HUOLTO
-KYLMAÄINETTA 550G

KOMPRESSORI VIALLINEN, EI KYTKEYDY PÄÄLLE
UUSI TOINEEN NOIN 550e

oli muuten pikkusen tuskasta ajella päikän matkoja vaikka ikkunat auki saakin kun tänne tuli just viikonlopuksi vielä kolmenkymmenen asteen helteet 🤦

KANDIKESÄSTÄ

Työt lähtivät maanantaina rennoissa merkeissä käyntiin. Ensimmäiset päivät kuuluivat lähinnä tunnuksia luoden, klinikkaohjelmaan tutustuen, ja yhdessä vakkarin kanssa potilaiden tekemiseen. Ensimmäisen tilauksen taisin tehdä vasta kolmantena työpäivänä, ja omia potilaitakin aloin ottaa vasta loppuviikosta vastaan. Perekdytysviikko ei kyllä jättänyt kylmäksi, sillä jo heti ensimmäisenä iltana pääsin lähtemään yhden vakkarin avuksi kohtukierrepoitukseen, ja loppuviikosta sain avustaa ensimmäistä kertaa ikinä lehmän keisarinleikkauksessa.

Ensimmäinen oma päivystykseni oli jo heti perekdytysviikolla torstaina, ja se jännitti todella paljon. Puhelimenkin sain vasta iltapäivällä, joitakin tunteja ennen päivystysvuoron alkua. Tässä ensimmäisessä päivystyksessä minulla oli pomoni takapäivystäjänä jolle saisin tarvittaessa soittaa avuksi, ja tämä tieto toikin omanlaisensa turvan, mutta silti sykkeet nousivat aika kattoon puhelimen soidessa ensimmäisen kerran. Elämäni ensimmäinen päivystyspotilas oli onneksi poikimahalauslehmä, eli aika lailla ainoa toimenpide, jonka osaamisesta minulla oli täysi varmuus ennen töiden aloittamista.

No, se kalkitus ei sitten tietenkään mennyt lähellekään kuin oppikirjassa—neula luiskahti parikin kertaa pois suonesta lehmän liiallisen liikehdinnän vuoksi—mutta siitäkin selvittiin. Lehmällä on isot suonet ja sitä kuvittelisi, että niihin on helppo osua. Eipä aina osua, ei, mutta onneksi kalkitukset, niin kuin muutkin toimenpiteet—ja laskutukset, puhelimeen vastaamiset, tilausten tekemiset—alkoivat sujua kerta toisensa jälkeen paremmin ja paremmin.

KANDIKESÄSTÄ

Ensimmäinen kesä eläinlääkärinä on varmasti itse kullekin henkisesti melko rankka, ja koska tunnistan itsestäni sen—tällä alalla kai aika yleisen—ominaisuuden, että niin isoja kuin pieniä negatiivisia asioita on helppo jäädä vatvomaan, oli keksittävä joku keino pitää mieli ruodussa. Niinpä aloin pitää pientä listaa päivän positiivisista. Tavallaan pakotin itseni keskittymään onnistumisiin. Elokuuhun mennessä listaan olikin sitten kertynyt jos jonkinmoisia onnistumisia ensimmäisen puhelinreseptin soittamisesta aina virheasentoisen vasikan poi'ittamiseen elävän, ja kaikkea siltä väliltä.

Päivät yhteisvastaanotolla kuluivat mukavasti; koko kesänä ihan muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta töissä oli aina joku kollegoista paikalla, ja apua sai aina kun sitä tarvitsi. Myös silloin, kun ilmankin olisi ehkä pärjännyt. Toisena kesäkandina oli eräs minulle ennalta tuntematon viikkiläinen, mutta meistä tuli nopeasti toisillemme tuki ja turva. Yksi kesän ikimuistoisimmista iltapäivistä on ehdottomasti se, kun lähdimme yhdessä poi'ittamaan lehmää. Vasikka oli virheasennossa, ja ähersimme ja puhersimme sitä pitkään vuorotellen, välillä jo hieman epätoivossa lehmän pannessa maate, mutta kyllä se vasikka sieltä lopulta ulos tuli. Tuon urakan jälkeen kaupasta haetut jäätelöt maistuivat erityisen maukkailta.

Tuleville kesäkandeille sanoisin sen saman ohjenuoran, joka meille annettiin ja joka on varmasti monta kertaa jo kuultu: muistakaa pitää lomaa. Enemmän, kuin yhden viikon verran. Siinä työn ohessa on niin paljon uuden opettelua ja jännittäviä asioita, että uupumus voi iskeä helposti, jos ei muista levätä. Joten muistakaa lomailla! Hyvin se kandikesä menee—siitä on kaikki muutkin meitä ennen selvinneet, mekin selvittiin, joten niin selviätte tekin!

kesän viimeistä päivystystä vielä vajaan 13h jäljellä, vähän alkaa olla aivot jo loppu 😊 muutama tunti sitten nesteytin lehmää, nyt nesteytän koiraa. Nesteet ja kipari, niillä paranee kaikki eikö vaan!

MSA
Ani

KANDIKESÄSTÄ

Vihdoinkin kevään harjoittelut on saatu pakettiin ja luvat kilahtaneet sähköpostiin. Sitten alkaakin se kauan odotettu – ja vähän pelättykin – kandikesä. Kandi-nimikettä tosin me Tartossa opiskelevat emme saa käyttää, vaan tittelinä on eläinlääkärin sijainen. Se tuntuu välillä asiakkaille jopa harhaanjohtavammalta, mutta näillä mennään.

Tein vielä kevään viimeisen harjoittelun Tartossa, joka loppui huhtikuun lopulla. Ja 5. toukokuuta alkoivat työt eläinlääkärin sijaisena pieneläinklinikalla. Lupia sai hetken jännittää, mutta onneksi ne ehtivät ajoissa.

Minun kandikesäni ei ehkä ollut aivan tyypillinen, sillä menin koko kesäksi pieneläinklinikalle. Olin tehnyt kyseisellä klinikalla hoitajan töitä jo noin viisi vuotta, joten ympäristö oli tuttu ja turvallinen – aloitus ei siksi jännittänyt aivan niin paljon. Minua kiinnostavat erityisesti eksoottiset eläimet, ja tällä klinikalla noin 50 % potilaista on exoja, joten tuntui luontevalta jäädä juuri tänne.

Ensimmäisten päivien oli tarkoitus mennä perehtyessä ilman omia potilaita, mutta kalenteriin oli ilmestynyt ylimääräinen nettivaraus: kissa syö huonosti, ehkä hampaissa jotain. Reippaana ilmoitin, että voisin vilkaista tätä. Kyseessä olikin lopulta eutanasia – ei ehkä se mieluisin ensimmäinen potilas. Vaikka omistaja kiitteli hyvästä ja ammattimaisesta palvelusta, tapaus jäi silti muutamaksi päiväksi mieleen.

Seuraavina perehdytyspäivinä otin jo muutamia omia potilaita, lähinnä oksetuksia ja muita kiireellisiä tapauksia. Pian työt alkoivat kuitenkin kunnolla: ajanvaraukset olivat käytännössä joka päivä täynnä ja lisäksi tuli usein ylimääräisiä potilaita. Meillä on myös tyypillistä, että walk-in-potilaita ilmaantuu jonkin verran.

Oli mukavaa, että klinikalta löytyivät kaikki mahdolliset laitteet ja välineet – mutta samalla se oli myös hieman pelottavaa, sillä niitä piti osata käyttää ja tulkita oikein. Ultraus ja röntgen jännittävät edelleen jonkin verran, etenkin kun potilaat eivät aina ole niitä kaikkein tyypillisimpiä. Kesän aikana tuli esimerkiksi kanan, parta-agaman ja marsun ultrausta vastaan, sekä lukuisia röntgenkuvauksia. Sisätautipotilaita oli yllättävän paljon, ne ovatkin edelleen hieman pelottavia mutta on niistäkin selvitty. Myös patin tarkastuksia tein paljon ja nämä olivatkin lopulta aika kivoja.

Ihan täysin syvään päätyyn ei kuitenkaan tarvinnut sukeltaa, sillä leikkauksiin sai apua. Kesän aikana tein vain yhden kissan sterilisaation, muutaman kissan ja kanin kastration sekä yhden patin poiston. Onneksi yleensä joku kollega oli vähintään puhelimen päässä, joten täysin yksin ei tarvinnut pärjätä. Myös meidän pienempi kesätyttöjen WhatsApp-ryhmä sai minulta runsaasti viestejä – varsinkin alkuun halusin varmistaa lähes kaiken.

KANDIKESÄSTÄ

Pikkuhiljaa huomasin, että jännitys alkoi hellittää. Ensimmäiset pari viikkoa menivät aikalailla pissat housussa aina uuden potilaan tullessa vastaan, mutta varmuus kasvoi nopeasti. Uskaltauduin myös tekemään päivystyksiä. Meillä viikonloppupäivystys on klo 11–18, ja silloin töissä on yleensä yksi eläinlääkäri ja yksi hoitaja. Tein kaksi ensimmäistä päivystysviikonloppua toisen eläinlääkärin kanssa, ja sen jälkeen viikonloput tuntuivat jo huomattavasti mukavammilta. Kesän aikana hoidin paljon eksoottisia eläimiä, mikä oli itselleni erityisen mieluista. Koen olevani niiden kanssa jopa enemmän mukavuusalueella kuin esimerkiksi kissojen ja koirien. Mutta myös kissapotilaat olivat lopulta erityisen kivoja. Kesällä tuli tehtyä pari hevosen rokotustakin – hevoset saapuivat trailerilla suoraan klinikan pihaan. Pentu- ja tiineystarkastukset olivat myös mieluista hommaa.

Parasta oli ne päivät, jolloin ohjelmassa oli lähinnä hammashuoltoja ja kastreatioita eikä aivoja tarvinnut käyttää aivan täysillä. Itselleni sopivat myös hyvin 6–7 tunnin työpäivät, vaikka välillä päivät venyivät ylimääräisten potilaiden vuoksi. Tein töitä noin 4–5 päivää viikossa. Oli ihanaa, että kesällä ehti tehdä muutakin kuin töitä. Yritinkin usein keksiä heti työpäivän jälkeen jotain tekemistä, sillä muuten olisi helposti jäänyt märehtimään päivän potilaita ja pohtimaan, mitä olisi voinut tehdä toisin.

Pidin kesän lopussa vielä viikon loman ennen koulun alkua ja lähdin ystävien kanssa Montenegroon. Tauko teki todella hyvää ja tuli tarpeeseen. Olin töissä noin kolme kuukautta enkä pitänyt lomaa kesän aikana, mutta jos työjakso olisi ollut pidempi, pieni loma olisi ollut ehdottomasti pakollinen.

Kaiken kaikkiaan kandidikesä oli erittäin mieluisa ja meni ihan hujauksessa. Tsemppiä kaikille, joilla tämä on vielä edessä – hyvin se menee, ja tästä on kaikki kyllä selvinnyt!

VUOSISPONSORIT

EVIDENSIA

**VIREÄ
GROUP**